

Johannes Pedersen: Den ærede foregaaende Taler (Birch) udtalte en Række Betæneligheder med Hensyn til Lovforslaget, og da det, efter hvad han i Slutningen af sit Foredrag udtalte, lader til, at der er Samstemning med Hensyn til disse Betæneligheder hos flere indenfor hans Parti, synes det jo, at der for den Klasse af Samfundsborgere, som her gennem Ministeriet for Handel og Søfart har søgt at faa oprettet en Kreditforening, igennem hvilken Skibsejere kunde søge at skaffe Kapital til Veje til Fortsættelse af deres Drift, ikke er noget stærkt Haab om at faa en saadan Kreditforening startet. Jeg skal nu paa mit Partis Vegne tillade mig at fremføre nogle ganske enkelte Bemærkninger. Lovforslagets Formaal er at aabne Adgang for Laansøgere til at skaffe sig Kapital paa en saa billig og hensigtsmæssig Maade som muligt til Fordel for Skibsfarten. Skibsfarten er jo en af de Institutioner i vort Samfund, som søger at skaffe Kapital hjem og skaffe Virksomhed for en stor Klasse af det danske Samfunds Medlemmer, og derfor ser jeg med Glæde paa de Bestræbelser, som den højtærede Minister har udfoldet for at hjælpe Skibsejerne til igennem deres Sammenslutning at erhverve Laan i en Kreditforening.

Vi har jo Kreditforeninger for forskellige Klasser af Ejendomme. Jeg vil indrømme, at der er nogen Forskel paa saadanne og paa en Kreditforening for Skibe, idet Skibe jo er en Mellemting imellem faste Ejendomme og Løsøre. Det kan derfor maaske være noget tvivlsomt, om Skibe virkelig er en solid Kreditbasis. Jeg gaar imidlertid ud fra, at Kapitalisterne, som vil sætte deres Penge i et saadant Foretagende, nok selv skal vide at varetage det fornødne i saa Henseende, naar man ser hen til, at vi lever i et kapitalistisk Samfund, hvor Arbejdet stadig skal afgive en Tribut til Kapitalismen, et ubetalt Arbejde eller en Slags Hoveriafgift, hver Gang det skal søge Kapitalisterne for at faa Laan til et eller andet. Naar det, man har at sætte i Pant, ikke er tilstrækkelig godt, møder Kapitalisterne straks med deres Indvendinger, og de skal nok sørge for at varetage deres Interesser. Derfor forekommer det mig, at det bør i høj Grad være Lovgivningsmagts Sag at sørge for, at Laantagerne kan komme til at arbejde under saa gunstige Betingelser som muligt. De tilhører jo nemlig det arbejdende Samfund, og derfor er det særlig dem, der holder Samfundet oppe,

og som Lovgivningsmagten bør beskytte. Vi har som sagt Kreditforeninger for mange Slags Ejendomme, men det er ikke umuligt, at der i Løbet af nogle Aar kan fremkomme Planer om at oprette Kreditforeninger for mange andre Brancher. Der er jo saa mange Tilfælde, hvor der maa søges Kapital. Der er Ejere af visse Klasser af Ejendomme, som klager over, at der ikke er Steder, hvor de kan søge hen for at faa Kapital. F. Eks. Ejerne af Højskoler klager over, at der ingen Kreditforening er, som passer for dem, Ejerne af Gæstgivergaarde og lignende Etablissementer klager over, at der ikke er Steder, hvor de kan faa Kapital. Derfor maa Lovgivningsmagten gøre det muligt for saadanne Ejere gennem Sammenslutninger, som skærmes af Samfundet, at opnaa disse Goder. Noget saadant søges for Skibsejeres Vedkommende opnaaet ved dette Lovforslag.

Lovforslaget er i Landstinget blevet behandlet i Udvalg, og jeg for mit Vedkommende synes, at dette Ting kunde tage det omtrent uændret i Landstingets Affattelse. Naar man hørte den ærede foregaaende Taler (Birch), der tilhører Regeringspartiet, næsten staa her som Ministerstormer og kritisere Lovforslaget i alle Ender og Kanter og helt igennem kritisere Landstingets Arbejde med Hensyn til Lovforslaget, forstaa man, hvilken Skæbne Lovforslaget vil faa her i Tinget; der er ikke stort Haab om, at det skal lykkes at faa Lovforslaget gennemført i indeværende Samling. Lovforslaget gaar ud paa at overføre nogle af de Bestemmelser, der er lovfæstede for Kreditforeninger for faste Ejendomme, til Skibskreditforeningen. Det gælder navnlig om at faa den bygget paa solid Basis; thi vi ved jo, at hvis man skal opnaa Laan, maa man stille god Sikkerhed, ellers sætter Kapitalisterne ikke deres Penge i det paagældende Foretagende. Den ærede Ordfører for Regeringspartiet sagde, at han ikke satte stor Pris paa de Oplysninger, „Veritas“ havde givet om Skibenes Alder og den Værdi, de efterhaanden fik. Men det er alligevel det, der kommer til at danne Grundlaget, og der vil jo blive udnævnt Vurderingsmænd til at skønne over, hvad Værdi Skibene har i Handel og Vandel. Bestemmende for dette Forhold er det, af hvilken Type et saadant Skib er, dets Hurtighed, Dybgaaende, Tonnage o. s. v. Vurderingsmændene vil blive Folk, der forstaaer at bedømme den Slags Forhold, og deres Bedømmelse vil være vejledende for dem, der skal sætte Penge